

KULTUR & NÖJE RECENSION**Annika Östberg, fånge W 189 68 Deasy – en monolog av och med Marga Pettersson**

Regi: Björn Melander Gästspel på Nyköpings Folkhögskola

onsdag 8 april 2009, kl 05.00

Östbergmonolog mitt i nyhetsflödet

Det smala ansiktet, det blonda håret och de plågade ögonen har flimrat förbi i hundratals tv-inslag och tidningsartiklar genom åren.

Alltid med samma dystra besked: Annika Östberg får stanna i amerikanskt fängelse ytterligare några år.

Men när Marga Pettersson på tisdagen besökte Nyköping hade monologen om Östberg blivit rykande aktuell. Ja, kanske rentav inaktuell. För plötsligt rapporterades att den livstidsdömda svenskan kan vara på väg hem.

Den plötsliga optimismen har förstås inte satt några spår i Marga Petterssons text som helt bygger på de brev Annika Östberg skickat henne från fängelset i Kalifornien.

Det är en oerhört stark berättelse om motgångar, heroin och krossade drömmar – ett liv i ständig skugga nedkokat till en dryg timmes monolog.

Marga Pettersson har verkligen jobbat på att minimera uttrycken och ”bli” Annika Östberg. I stället för teatral gestaltning byggs pjäsen upp av brevutdrag som framförs med nästan mekanisk svada och långa inslag av tystnad. Det är enkelt, återhållet – och oerhört effektivt.

Texten hoppar fram och tillbaks i tiden. Vi får höra om den första torsken som slet i Annikas kropp när hon bara var 13 år, om kärleken till sonen Sven, om isoleringscellens nakna stålbits och den inhumana behandlingen i häktet.

Det är plågsamt – närmast outhärdligt – att lyssna till. Som åhörare suger man girigt i sig de små strimmorna av försoning och hopp. Ändå behöver vi bara stå ut i 75 minuter. Annika Östberg har levt det här livet i decennier.

Att som teaterbesökare sedan komma hem och mötas av tv-nyheten att Annika Östberg redan kan sitta på ett plan till Sverige känns märkligt.

Men sällan har väl 75 minuter på scen känts mer äkta – eller mer angelägna.

Kattis Streberg

kattis.streberg@sn.se

0155-767 55